

Sudeshyā, der Gemahlin Bali's, MBu. 1,4219. 4221. VP. 444. Bñāc. P. 9,23,4. auf einen Sohn Kāśhāneshudhi's = Bali in einer früheren Geburt HARIV. 1684. — Vgl. प्र° und सौक्ष्म.

सूक्ष्म am Ende eines adj. comp. = सूक्ष्म HARIV. 1692.

सूक्ष्मनगर n. die Stadt der Suhma P. 6,2,89, Schol. — Vgl. सौक्ष्मनगर.

सूक्ष्म zur Erklärung von सूक्ष्म Nir. 11,31. 33.

1. सू (in Bewegung setzen) veranlassen u. s. w. s. 2. सु.

2. सू (= 1. सू) adj. in 1. सुषू. असुसू KIR. 15, 5 so v. a. असुप्रेरयति = बाण nach MALLIN.

3. सू zeugen, gebären s. 4. सु.

4. सू (= 3. सू) m. Erzeuger RV. 1,146, 5. VS. 18,7. f. Gebälerin RV. 1,32,9. zu vermuthen in der Stelle भर्तृवर्गं स्वमिच्छन्तु धुः (स्वाम् zu sprechen सुवाम्) 5,58,7. In der späteren Sprache nur am Ende eines comp. in der Bed. Vater, Mutter oder erzeugend in übertr. Bed. P. 3, 2,61. H. 5. कृतवीर्यम् m. Vater des Bñāc. P. 9,23,22. इन्द्रजित् BHAṬṬ. 9,3. वेनसुवम् die Mutter des Bñāc. P. 4,13,47. व्यास° TRIK. 3,3,222. बज्ररत्न° adj. f. erzeugend, hervorbringend RAGH. 8,28. स्वर्णधातुसुवं गिरिम् RĪĀ-TAR. 4, 594. 604. — Vgl. स्र°, स्रम्°, कर्ण°, काम°, कालिन्दी°, कुमार°, जीव°, दम्°, देव°, धर्म°, नव°, पुत्र°, पूर्व°, बद्ध°, बिह्व°, बीज°, ब्रह्म°, भीष्म°, यम°, रत्न°, रुद्र°, विह्व°, वीर°, शत°, सकृत्सू, सप्त°, सप्तपुत्र°, सुधा°, सुमुख° und 2. सुषू.

सूक m. 1) Wind. — 2) Pfeil. — 3) Lotusblüthe H. an. 2,21. MEd. k. 38. — 4) N. pr. eines Sohnes des Hrada HARIV. 217 nach der Lesart der neueren Ausg., सूक die ältere. — Vgl. देवसूकतेत्र in den Nachträgen.

सूकर 1) m. a) Schwein, Eber AK. 2,5,2. 10,23. TRIK. 2,5,5. 3,3,96. H. 1281. 1287. HALĀ. 2,71. 5,46. RĪĀN. 19,29. RV. 7,55,4. AV. 2,27, 2,5,14,1. 12,1,48. VS. 24,40. KHAND. UP. 5,10,7. M. 3,241. 8,239. 298. 11,156. 12,55. JĀĀ. 3,207. MBH. 2,1882. 3,16039. SUÇA. 4,74,14. Spr. (II) 1111. 4922. VARĀH. Bñ. S. 9,40. 33,28. 51,34. 55,20. KATHĀS. 26, 171. 61,101. Bñāc. P. 3,10,20. 11,36. 13,21. 33. 19,16. 31. 37. 8,10,11. PAÑĀT. 4,2,40. 2,2,68. Verz. d. Oxf. H. 92, 6,7 v. u. PAÑĀT. 120,12. HIT. 34,20. देष्टा सूकरस्य wohl eine best. Pflanze SUÇA. 2,120,16. Am Ende eines adj. comp. f. सा P. 4,1,14, Schol. Vielleicht in सू-कर den Laut sū hervorbringend zu zerlegen. Wird in dieser wie in den folgenden Bedd. und comp. häufig सूकर (hier und da auch in den Bomb. Ausg.) geschrieben. — b) eine Hirschart GĀṬĪDH. im ÇKDr. — c) Töpfer ÇABDAR. im ÇKDr. — d) Bez. einer best. Hölle VP. 207. fg.; vgl. सूकरमुख. — 2) f. ई° a) Sam Schol. zu P. 4,1,14. 63. JĀĀ. 3,256. R. 5, 17,31. Spr. (II) 1111. KATHĀS. 53,118. fg. अराय° 59,158. — b) ein best. Vogel VARĀH. Bñ. S. 86,37. — c) Batatas edulis RĪĀN. 7,85. Mimosa pudica ÇABDAR. und ÇABDAR. im ÇKDr. — d) N. pr. einer Gottheit KĀLĀĀKRA 1,119. 3,151. 4,26. 5,15. — Vgl. यज्ञ°, वनसूकरी, सौकरीय.

सूकरक (von सूकर) 1) m. eine Reisart VARĀH. Bñ. S. 29,2. — 2) f. सूकरिका ein best. Vogel VARĀH. Bñ. S. 88,9. — 3) n. = सूकरनयन VARĀH. Bñ. S. 79,36.

सूकरकन्द m. Batatas edulis RĪĀN. 7,86.

सूकरतेत्र n. N. pr. eines heiligen Gebiets: °महिम्न Verz. d. B. H. 144,5.

सूकरता f. nom. abstr. von सूकर Schwein, Eber M. 3,190.

सूकरदंष्ट्र und °क m. eine gewisse schmerzhaft Entzündung und Rötung der Haut, mit Fieber verbunden, Bñāc. P. 7.

सूकरनयन n. Eberauge als Bez. eines Loches von best. Form im Zimmerholze VARĀH. Bñ. S. 79,32. सूकरनयनं विषमं विवर्णमध्यर्धपर्वदीर्घं च (क्लिप्तम्) 34.

सूकरपदी gaṇa कुम्भपद्यादि zu P. 5,4,139.

सूकरपादिका f. eine best. Pflanze, = कोलशिम्बी RĪĀN. im ÇKDr.

सूकरपादी f. eine best. Pflanze VARĀH. Bñ. S. 54,48.

सूकरप्रेयसी f. die Geliebte des Ebers als Bez. der Sam und der Erde (die Vishnu als Eber aus den Wassern zog) KATHĀS. 124,221. 223.

सूकरमुख n. Eberschnauze als N. einer Hölle Bñāc. P. 5,26,7. 16; vgl. सूकर 1) d).

सूकरसम्भन् m. N. pr. eines Mannes P. 6,4,144, VArt. 1. — Vgl. सौकरसम्भ.

सूकराक्राता f. = वराक्राता ÇABDAR. im ÇKDr.

सूकरान्तिता (von सूकर + अन्ति) f. eine Deformität des Auges, welche durch eine Operation entstehen kann (सूकरस्याधोदष्टितम् Comm.) SUÇA. 2,346,5.

सूकरास्या (सूकर + आस्य) f. N. pr. einer Gottheit KĀLĀĀKRA 3,134,4,39.

सूकरिका eine best. Pflanze VARĀH. Bñ. S. 54,88.

सूकरिकावदान n. Titel einer Legende BURNOUR, Intr. 39.

सूकरेष्ट (सूकर + ईष्ट) 1) adj. den Schweinen lieb. — 2) m. die Wurzel von Scirpus Kysoor (केशेरु) ROZB. RĪĀN. im ÇKDr.

सूक्त (6. सु + उक्त) 1) adj. wohl —, schön gesprochen, — recitirt: सूक्तं वचसा नवेन RV. 2,18,3. 1,36,1. 5,44,4. 9,90,6. AV. 20,127,4. VS. 18,5. सूक्तं सुशर्मणा वाक्यम् MBH. 4,984. 5,2663. HARIV. 8616. Verz. d. Oxf. H. 47,4,11 v. u. Bñāc. P. 4,1,26. 12,10,34. — 2) f. सा Predigerkrähe (schön sprechend, also adj. comp.) TRIK. 2,5,22. — 3) n. a) eine schöne Recitation, ein guter Spruch, ein schönes, — gutes Wort RV. 2,6,2. सूक्तरभिर्गुणीमसि 1,42,20. 171,1. 7,29,3. इदं सूक्तं मूर्तं युषत् 58,6. कारुर्जरते सूक्तेः 68,9. 8,44,2. 9,9,8. 10,61,26. VS. 21,61. स्रचो सूक्तं व्याचक्षते: ÇAT. Br. 13,4,3. 1,9,2,1 (parox.). घ्राङ्गुर्यो-ज्यसूक्तानि MBH. 8,2037. HARIV. 1398. MĀHĀ. 63,9. RAGH. 15,97. Spr. (II) 1548, v. 1. 3072. 6330. 7137. सूक्तस्तुष्टाव तं देवम् KATHĀS. 55,179. 180 (= सुभाषित). RĪĀ-TAR. 3,186. PRAB. 20,11. Bñāc. P. 1,5,22. 3, 7,15. 25,36. 4,22,17. 5,19,28. 9,14,33. सत्कवि° PAÑĀT. 266,5. ed. orn. 32,9. — b) in der technischen Sprache der Hauptbestandtheil des Çastra; bei den Comm. das metrische Veda-Lied ÇĀHĀ. Br. 14,1. 15,3. AIT. Br. 2,33. 3,11. सूक्तानि शस्यते 4,21. 6,8. TS. 5,4,5,5. 7,1. 5,4. ÇAT. Br. 13,5,2,18. LĀṬI. 4,8,14. KAUC. 7. 8. 16. ĀCV. Ça. 9,1,15. GRHJ. 3,8,21. बह्विनि दशतपीषु सूक्तानि Nir. 11,16. 4,6. RV. Prāt. 15, 14. fg. 17,20. 18,30. fg. सूक्तं वाब्देवतं जपेत् M. 11,132. पौरुष 251. 260. WEBER, KṚSHNĀ. 303. VOP. 6,75. Bñāc. P. 9,4,4. रवि° Hymne an die Sonne MĀH. P. 109,58. — Vgl. पुरुष°, बद्ध°, मत्स्य°, मृत्ता°, यम°, रात्रि°, राम°, रुद्र°, लक्ष्मी°, वामन°, विष्णु°, शक्ति°, साम°.

सूक्ताब्ज् adj. ein Lied besitzend d. h. in einem Liede angerufen Nir. 2,18. 7,13. 10,42. Bñāc. in Ind. St. 1,113.

सूक्तवाक्य n. (m. nach P. 2,4,29, VArt. 1) das Aussprechen eines